

TOT BLIJVEND AANDENKEN AAN

MEVROUW

SUZANNE VINCKE

weduwe van Kamiel VAN PETEGEM

geboren te Hemelveerdegem op 24 november
1917 en godvruchtig overleden in het A.Z. Sint-
Elisabeth te Zottegem op 28 juli 1994,
voorzien van de HH. Sakramenten der zieken.

Namis : zaterdag 3 september 1994 om 9 uur .

De families :

**VINCKE, VAN PETEGEM,
VAN DAMME, PILAETE,**

danken U voor de blijken van deel-
neming en gebed.

ROUW .& DRUKW. B.V.B.A. RAOUL, 9660 BRAKEL

Als je 77 wordt, heb je meer ervaring dan iemand die 3 maal 7 is. Je weet dat je niet onsterfelijk bent. Je ziet de meeste van je jaargenoten op gezegende leeftijd in een of ander Huize-Avondzegen. 'Zanne' had nog haar eigen kamer in haar huis met eigen meubels. Ze deed nog zelf de deur open. Er hoefde geen bronzen naamplaat, geen geleerde afkorting achter haar naam. Ze had in haar leven hard gewerkt als handschoenmaakster naast Kamiel († 1977) die bij de spoorwegen had gewerkt. Ze leefde nu bescheiden en vroom, met eigen kwaaltjes en hebbelijkheden, met slijtage en tekenen van levensmoeheid, met het hart van een grootmoeder die begaan is met het wel en wee van kinderen en kleinkinderen, van familie en bureu.

"Zanne" had het geluk lang gezond te blijven. Ze leefde onafhankelijk en een beetje afgezonderd. Ze deed waar ze zin in had. Het is niet omdat je bij de 80 bent dat je geen eigen wil meer hebt. Jan de Hartog schrijft op zijn tachtigste een boek en getuigt uit ervaring : "De angst van oude mensen is dat iemand ze - uit liefde of tederheid of om welke reden dan ook - hun afhankelijkheid afneemt".

"Zanne" ging haar eigen weg. Je kwam haar soms tegen langs de Wageweg of dichterbij huis langs de Kartuizerpoort. Ze wandelde tevreden. Ze groette onderweg. Ze wou wellicht met niemand ruilen. De mooiste jaren van haar leven? Tot ze ziek werd, vermagerde van de pijn in het hoofd, vlug achteruit ging, terecht kwam in de kliniek. De dood was hier het einde als bevrijding van pijn en ellende.

Of ze bang was voor de dood? Ze bewaarde het vertrouwen in het leven en in God. Ze hield van het licht. Wekelijks stak zij als eerste de kaarsen aan op de laatste stoel in de kerk. Ze keek dan heel ver naar het altaar. Wist ze dat een mens eens heel v r moet reizen? Want sterven is h el v r-reizen.